

Sygn. akt II AKa 150/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Krzysztof Karpiński

Sędziowie: SA – Hanna Wnękowska (spr.)

SO (del.) – Małgorzata Janicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber –

przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 r.

sprawy M. T.

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ust. z 29.07.2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk i inne

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 31 stycznia 2014 r., sygn. akt XII K 89/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. T. oskarżony został o to że:

I. od nieustalonego dnia do dnia 22 maja 2012 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy, uczestniczyli w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości 1951,88 gram, w ten sposób, że nabyli te środki od nieustalonej osoby, a następnie w wynajętym mieszkaniu przy ul. (...) w W. przechowywali je, przy czym ilość i sposób zapakowania środków odurzających wskazuje na ich przeznaczenie do dalszego obrotu,

tj. o przestępstwo określone w art. 56 ustęp 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

a nadto o to, że

II. w okresie co najmniej od początku 2007 r. do dnia 28 października 2010 r. w W. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z J. S., R. Z. ps. (...), M. R. (1) ps. (...), M. C. (1) ps. (...), M. R. (2) ps. (...), J. B. ps. (...), M. R. (3) ps. (...), M. B. ps. (...), M. G. ps. (...), R. L. ps. (...), M. P., P. S. ps. (...) i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym kierowanej przez M. C. (2) ps. (...), mającej na

celu popełnianie przestępstw takich jak obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, czerpanie korzyści z uprawiania prostytucji,

tj. o przestępstwo określone w art. 258 § 2 k.k.

III. w okresie co najmniej od 2007 r. do dnia 28 października 2010 r. w W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 22 kilogramów, tabletek ekstazy w ilości 5000 sztuk za kwotę 1,60 złotych za sztukę oraz znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości 150 kilogramów, kokainy w ilości 1 kilograma i 500 gram, w ten sposób, że przewoził i odbierał wskazane narkotyki na terenie W. oraz innych miejscowości na terenie kraju, a następnie przekazywał je innym osobom w celu dalszej dystrybucji tych substancji psychotropowych oraz zbywał wskazane środki odurzające innym osobom celem ich - dalszej dystrybucji, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej i z popełnienia niniejszego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo określone w art. 56 ustęp 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w okresie od stycznia 2010 r. do października 2010 r. w W. przy ul. (...), działając wbrew przepisom ustawy, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, posiadał broń palną wraz z amunicją w postaci (...) o nr (...) wraz z amunicją w postaci dwóch magazynków z zawartością trzydziestu naboji pistoletowych (...) przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. o przestępstwo określone w art. 263 § 2 w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. od nieustalonego dnia do dnia 17 maja 2011 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości 146,49 gram, w ten sposób, że nabył te środki od nieustalonej osoby, a następnie przechowywał je w swoim pokoju przy ul. (...) w W., przy czym ilość i sposób zapakowania wskazuje na ich przeznaczenie do dalszego obrotu,

tj. o przestępstwo określone w art. 56 ustęp 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Zaskarżonym wyrokiem z 31 stycznia 2014 r. roku sygn. XII K 89/13 Sąd Okręgowy w Warszawie uznał M. T. za winnego tego, że uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w punktach od I do

V włącznie a/o, przy czym:

- odnośnie punktu I przyjęto, iż w dniu 22 maja 2012 r. w W. przy ul. (...) m11, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości 1951,88 gram, w ten sposób, że nabył te środki od nieustalonej osoby, a następnie w wynajętym mieszkaniu przy ul. (...) w W. przechowywał je, przy czym ilość i sposób zapakowania środków odurzających wskazuje na ich przeznaczenie do dalszego obrotu i za tak opisany czyn z mocy art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124) i art. 33 § 1-3 k.k. skazano go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w rozmiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

- za czyn opisany w pkt. II a/o z mocy art. 258 § 2 k.k. skazano go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. III a/o z mocy art. 56 § 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, stan prawny na dzień 28 października 2010 r.) w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 33 § 1-3 k.k. skazano go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w rozmiarze 300 (trzysta) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

- za czyn opisany w pkt. IV a/o z mocy art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazano go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt. V a/o z mocy art. 56 § 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, stan prawny na dzień 17 maja 2011 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 33 § 1 - 3 k.k. skazano go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu M. T. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w rozmiarze 400 (czteryście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator i obrońca oskarżonego.

Apelacja obrońcy oskarżonego zaskarżała wyrok w całości zarzucając:

- obrazę przepisów postępowania - art. 4, 5, 7, 410 i 366 k.p.k. przez niewypełnienie obowiązków przewodniczącego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, co skutkowało nierozważeniem wszystkich okoliczności sprawy, szczególnie tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego, rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść (skarżonego, przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i naruszenie zasad prawidłowego rozumowania, skutkujące także niewypełnieniem wymogów art. 424 k.p.k., nadto - art. 201 w zw. z art. 170 § 1 k.p.k. przez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych bez wskazania racjonalnych oraz ustawowych przesłanek takiej decyzji, gdyż pogląd, że art. 201 k.p.k. adresowany jest wyłącznie do Sądu nie znajduje oparcia w ustawie i nie może być, inną niż wskazane w art. 170 § 1 k.p.k. podstawą oddalenia wniosku dowodowego, art. 321 § 1, 5 i 6 i art. 156 § 5 a w zw. z art. 6 k.p.k. naruszonych w postępowaniu przygotowawczym a nie konwalidowanych przez Sąd, mimo wpływu naruszeń na postępowanie dowodowe i prawo oskarżonego do obrony, które to uchybienia miały wpływ na treść orzeczenia to, że zostało ono oparte na materiałach niepełnych, niewłaściwej ocenie stanu psychicznego sprawcy oraz motywacji jego zachowania a wydane zostało bez wyjaśnienia istotnych wątpliwości, sygnalizowanych przez obronę, na tle ujawnionego materiału dowodowego, doprowadzając w efekcie do błędnej subsumcji ustalonego stanu faktycznego,

na podstawie art. 438 pkt. 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na treść rozstrzygnięcia, przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony M. T. dokonał czynów mu zarzucanych, wyczerpujących dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005r., art. 258 § 2 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005r. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 263 § 2 w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

na podstawie art. 438 pkt. 1 - obrazę prawa materialnego - art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005r. przez przypisanie w pkt. 1 tiret 1 sentencji wyroku oskarżonemu uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi, bez ustaleń - komu i na jakich zasadach oskarżony je przekazywał i poprzestając w tym zakresie wyłącznie na domniemaniu, z wykluczeniem jednocześnie, by działalność ta była stałym źródłem dochodu lub prowadzona była w ramach zorganizowanej grupy, jak w pkt. 1 tiret 3 sentencji, art. 258 § 2 k.k. przez przypisanie oskarżonemu udziału w grupie zbrojnej bez jednoznacznego wskazania - na czym udział ten - inny od przypisanego w zarzucie III aktu oskarżenia - polegał i jaka była rola oskarżonego w tej grupie, art. 115 § 2 k.k. polegającą na pominięciu przy ocenie stopnia wiarygodności przypisanych oskarżonemu czynów okoliczności dotyczących motywacji sprawcy i postaci jego zamiaru,

- na zasadzie art. 438 pkt. 4 k.p.k. zarzucono zaskarżonemu wyrokowi rażącą surowość orzeczonej kary, wymierzonej bez uwzględnienia dyrektyw z art. 5 i 7 k.p.k. oraz art. 53 § 1 i 2 k.k.

Obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżanego od dokonania czynów przypisanych mu w punktach II, III i IV aktu oskarżenia i punkcie I tiret 2-4 sentencji wyroku,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu celem przeprowadzenia pełnego i wszechstronnego postępowania dowodowego i dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych.

Apelacja prokuratora zaskarżała wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając:

a) rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego M. T., wyrażającą się w wymierzeniu temu oskarżonemu zbyt niskich kar pozbawienia wolności za czyny z pkt II, III, IV aktu oskarżenia oraz zbyt niskiej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z wysokiego stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów oraz z rozmiaru i charakteru prowadzonej przez niego działalności przestępczej w zakresie nielegalnego obrotu narkotykami, posiadania broni palnej, w tym działalności podejmowanej w ramach struktur zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, a także z faktu, iż z popełnienia zarzucanego oskarżonemu w pkt III czynu uczynił on sobie stałe źródło dochodów, wynika, że dla spełnienia celów wychowawczych i zapobiegawczych kary oraz jej społecznego oddziaływania konieczne jest surowsze ukaranie oskarżonego;

b) obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485 z późn. zm.), poprzez wymierzenie oskarżonemu M. T. za zarzucane mu przestępstwa opisane w pkt I, III i V aktu oskarżenia kary grzywny na podstawie art. 33 § 1-3 kk, w sytuacji gdy prawidłową podstawą prawną wymiaru kary grzywny za te przestępstwa winien być art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485 z późn. zm.).

Prokurator wniósł o:

zmiianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego M. T. poprzez:

a) przyjęcie, iż podstawą prawną wymiaru kary grzywny za czyny z pkt I, III i V aktu oskarżenia jest art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. nr 179 poz. 1485 z późn. zm.),

b) wymierzenie oskarżonemu M. T. za zarzucane mu przestępstwa następujących kar:

- za czyn z pkt II aktu oskarżenia kary 3 lat pozbawienia wolności,
- za czyn z pkt III aktu oskarżenia kary 6 lat pozbawienia wolności,
- za czyn z pkt IV aktu oskarżenia kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c) zmianę pkt III wyroku, zawierającego rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. T., przez wymierzenie temu oskarżonemu za wszystkie zarzucane mu przestępstwa kary łącznej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek apelacji o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie wyjaśnił i nie rozważył wszystkich okoliczności mających znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych, ujawniony materiał dowodowy nie został poddany niezbędnej analizie i ocenie a ponadto uzasadnienie wyroku zawiera sprzeczności dotyczące ustaleń i ocen istotnych dla odpowiedzialności oskarżonego.

W zakresie czynu opisanego w pkt. I aktu oskarżenia zachodzi istotna sprzeczność między treścią uzasadnienia a wyrokiem.

W ramach tego czynu Sąd przypisał oskarżonemu uczestnictwo, w dniu 22 maja 2012r., w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości 1951,88 gram - penalizowane w art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii . W uzasadnieniu zaś Sąd stwierdził , że uznał M. T. za winnego popełnienia czynu posiadania w dniu 22 maja 2012 r. znacznej ilości marihuany (tj. 1951,88 gram) , natomiast w kolejnym zdaniu skonstatował: Tym samym oskarżony zrealizował dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (str. 16-17 uzasadnienia).

Z zacytowanego wyżej stwierdzenia wynika ,że Sąd utożsamia przestępstwo posiadania środków odurzających (uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu posiadania) z przestępstwem uczestnictwa w obrocie (tym samym... zrealizował dyspozycję art. 56 u.p.n.).

Nie ulega wątpliwości że uczestnictwo w obrocie i posiadanie środków odurzających to dwa odrębne przestępstwa penalizowane w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii i nie wolno ich utożsamiać.

Przypomnieć wypada, że uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem. Gdyby nabywcą był konsument, ocena zachowania sprawcy następuje z uwzględnieniem art. 58 lub art. 59.

W orzecznictwie występuje szeroka interpretacja znamienia uczestniczenia w obrocie. Przyjmuje się, że "uczestniczącym w obrocie jest zarówno ten, którego zadaniem jest magazynowanie wymienionych środków czy substancji, które dopiero po zgromadzeniu ich w większej ilości wprowadza się do obrotu, jak i ten kto udostępnia np. lokal dla wprowadzenia tych środków do obrotu" (wyrok SA w Katowicach z dnia 25 maja 2006 r., II AKa 383/05, Lex, nr 196084).

Nie ulega wątpliwości, że samo posiadanie środków odurzających nie stanowi dowodu dopuszczenia się przez sprawcę także innych przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, z którymi to posiadanie się łączy. Należy sprawcy wykazać wypełnienie znamion owych innych przestępstw i wówczas posiadanie środków odurzających będących ich przedmiotem stanowi czyn współukarany.

Sąd Okręgowy nie wyjaśnił przyjętej podstawy prawnej skazania oskarżonego za czyn opisany w pkt. I, penalizującej uczestnictwo w obrocie. Ograniczył się do wykazania posiadania przedmiotowych środków odurzających przez oskarżonego , co byłoby wystarczające gdyby przypisano mu czyn z art. 62 ust. 2 u.p.n., natomiast nie stanowi uzasadnienia kwalifikacji z art. 56 ust. 1 i 3 u.p.n.

Uwaga ta dotyczy także czynu opisanego w pkt. V.

W zakresie czynu II Sąd przypisał oskarżonemu udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym kierowanej przez M. C. (2) w okresie do 28 października 2010 roku. Sąd nie tylko nie wskazał podstawy ustalenia końcowej daty przedmiotowego czynu , ale uzasadnienie wyroku poddaje w wątpliwość prawidłowość tego ustalenia. Z wywodów Sądu wynika bowiem, że uczestnictwo oskarżonego w grupie polegało głównie na kontaktach z M. C. (1) , który za jego pośrednictwem handlował narkotykami. Sąd ustalił na str. 3 uzasadnienia ,że taką działalnością w grupie M. T. trudnił się do momentu jego zatrzymania w dniu 22 maja 2012r. , przy czym z kontekstu wynika jednoznacznie, że chodziło o grupę M. C. (2). Jednocześnie na str. 1 uzasadnienia Sąd ustalił, że M. C. (2) kierował grupą do dnia 28-29 października 2010 roku. W innym miejscu uzasadnienia Sąd stwierdził ,że przedmiotowa współpraca oskarżonego z

M. C. (1) trwała do dnia 22 maja 2012 r., jednak z uwzględnieniem przerwy związanej z aresztowaniem M. C. (1) od października 2010 r. do grudnia 2011 r. (str. 8 uzasadnienia). W jeszcze innym miejscu uzasadnienia Sąd ustalił, że M. C. (1) przebywał w areszcie od stycznia do października 2010r. (str. 3 uzasadnienia).

Tak rażące sprzeczności nie pozwalają dostrzec jakimi przesłankami kierował się Sąd ustalając czasokres popełnienia przez oskarżonego czynu opisanego w pkt. II.

Powyzsza uwaga dotyczy także ustalenia okresu popełnienia czynu opisanego w pkt. III, którego oskarżony dopuścił się - zgodnie z opisem tego czynu - działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż Sąd ustalił, że była to grupa M. C. (2).

Podnieść także należy, iż poza sferą rozważań i ustaleń Sądu pozostała okoliczność, która została jednoznacznie stwierdzona w zeznaniach świadka M. C. (1) (uznanych przez Sąd za wiarygodne), że częścią środków odurzających, w których obrocie uczestniczył oskarżony, wymienionych w opisie czynu III - świadek handlował „na własną rękę”, za plecami grupy M. C. (2). Dotyczy to 5000 sztuk extazy oraz w części heroiny i amfetaminy. Sąd Okręgowy przyjął natomiast, że oskarżony działając w zorganizowanej grupie przestępczej M. C. (2) uczestniczył w obrocie wszystkich wymienionych w zarzucie środków odurzających.

Przede wszystkim jednak wytknąć należy Sądowi, że przypisując oskarżonemu uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi w ilości wskazanej w opisie czynu III – nie wskazał w uzasadnieniu wyroku sposobu w jaki ustalił takie właśnie ilości.

W zakresie czynu opisanego w pkt. IV Sąd ustalił, że w czasie kiedy M. C. (1) przebywał w areszcie, M. T. wraz z P. S. przejęli i przechowywali należącą do niego broń wraz z amunicją w okresie od stycznia do października 2010 roku. Sąd nie ustalił w czym wyrażało się posiadanie broni przez oskarżonego a także do kogo należał lokal przy ul. (...), w którym - zgodnie z opisem przypisanego czynu - była ona przechowywana.

Jako uzasadnienie ustaleń o winie w zakresie czynu IV Sąd przywołał jedynie zeznania M. C. (1), że kiedy był on aresztowany M. T. wraz z P. S. przechowywali przedmiotową broń do momentu aż M. C. (1) opuścił areszt (str. 14 uzasadnienia) oraz zeznania P. S., iż po tym jak M. C. (1) został pozbawiony wolności, on wraz z M. T., na polecenie R. Z., przewieźli przedmiotową broń i przekazali ją wskazanemu przez niego chłopakowi. Do przekazania broni doszło na bazarku znajdującym się przy cmentarzu B. (str. 15 uzasadnienia).

Z uzasadnienia wyroku nie tylko nie wynika dlaczego Sąd przypisał oskarżonemu posiadanie tej broni w lokalu przy ul. (...) i to w okresie do października 2010 r. (skoro M. C. (1) przebywał w areszcie około cztery miesiące), ale z przywołanych i uznanych przez Sąd za wiarygodne zeznań P. S. wynika, sprzecznie z ustaleniem Sądu, że owo posiadanie broni przez oskarżonego ograniczyło się do jednorazowego przewiezienia jej i przekazania nieustalonemu mężczyźnie.

Podkreślenia wymaga, że przywołane przez Sąd dowody nie są jedynymi ujawnionymi w sprawie, dotyczącymi przedmiotowego czynu, jednak Sąd, z obrazą prawa procesowego zaniechał analizy całokształtu dowodów, w tym także całości zeznań M. C. (1) (m.in. tych w których stwierdził, że broń była przechowywana w mieszkaniu przy ul. (...) przez okres jego aresztowania oraz przez następne cztery miesiące - k. 150). Wobec ogólnikowego przywołania przez Sąd jedynie wskazanych wyżej zeznań M. C. (1) i P. S., stwierdzić trzeba, że przypisanie oskarżonemu przedmiotowego czynu nie zostało uzasadnione.

W świetle powyższego, uznać należy, że sporządzone przez Sąd Okręgowy uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób rażący uchybiając dyspozycji art. 424 k.p.k. – uniemożliwia Sądowi Apelacyjnemu merytoryczną kontrolę rozstrzygnięcia.

W tej sytuacji, Sąd Apelacyjny, po myśli art. 436 k.p.k., ograniczył rozpoznanie środków odwoławczych do przedstawionych wyżej uchybień, które spowodowały uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Okręgowy, wyjaśni wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, dokona rzetelnej analizy

ujawnionych dowodów i oceni je zgodnie z dyrektywami art. 7 k.p.k. a uzasadnienie wyroku sporządzi zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.